

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Η' Αριθ. 648

Ιδιοκτήτης - Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 13 Μαρτίου 1930

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΚΡΟΥΣΜΑ

Πρίν εἰδωμεν ἀκόμη τὰ πρῶτα φύλλα τῶν δένδρων καὶ ἀκριβῶς δὺν ἡμέρας μετὰ τὸν τουφεκισμόν τῶν Ρεντζαίων καὶ τῶν συνεργῶν των εἰς τὸ «Προὔριον» τῆς Κερκύρας, μὲν θρασυτάτη ληστεία τριάνοντα περὶ τοῦ ἀτόμων ἐρχομένων ἐνταῦθα μέσον Προεδρίας, φερομένων ἐντὸς δύο αὐτοκινήτων, ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν ληστοχωρίων, μεταξὺ Φιλιππιάδος καὶ «Κρίν-Αγιά» (Στρατηγεῖου) ἐτάραξε τὰ ῥόδινα ὄνειρά μας περὶ τῆς ἐκλείψεως τῆς ληστείας ἐξ Ἡπείρου, ἐκ τῆς δὲ αὐτῆς τεχνικοῦ θανάτου ἐκλείψεως τῶν φοβερῶν κακούργων, τοὺς ὁποίους μετὰ τὴν στοργῆς ἐπεριποιήθησαν καὶ μετασπερμαδισίαν. Κούδερ νῆσεις μας, μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν, μετὰ τὸν ῥομπερὸν «Εὐκλήμα» τῆς Πέτρας, κληθέντες νὰ παρυσιασθοῦν εἰς τὸ Στρατηγεῖον τῶν Ἰωαννίνων, ἐκρίναν φρονιμώτερον νὰ μὴ παρυσιασθοῦν, ἀλλὰ νὰ φυγοδικήσουν, περιμένοντες, μετὰ τὸν καιρὸν, τὸν Πάγκαλον ἢ καὶ νέναν ἄλλον τοιαῦτον ν' ἀνέλθῃ εἰς τὸ Κούδερν τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ τοὺς ἀμνηστεύσῃ, τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ χαίρωνται τὰ ἐκ τῶν αἰματηρῶν ληστεϊῶν προερχόμενα ἐκατομμύρια των καὶ νὰ τοὺς ἐμπιστευθῇ καὶ πάλιν τὴν (ὦ Θεοί! ὦ Δαίμονες!) κατὰδύωξιν τῶν ληστεικῶν συμμοριῶν τῆς Ἡπείρου!

Τὸ πρῶτον αὐτὸ κρούσμα τῆς ἐπαύριον τῆς θανάτωσεως τῶν Ρεντζαίων, δὲν, πρὸς ν' ἀφῆν ἡσύχους τοὺς ἐν τεταλμένους τὴν φρονήσιν τῆς δημοσίας ἀφαιρέσεως τῆς Ἡπείρου, ἤτοι τὸν Γενικὸν Διοικητὴν τῆς Χώρας ταύτης καὶ τὴν Ἀνωτέραν Διοίκησιν τῆς Χωροφυλακῆς αὐτῆς. Καὶ ἡμεῖς συμφωνοῦμεν μὲν τῶν ὅτι οἱ δικαίως ἐκτείνοντες τὴν ληστεϊκὴν τῶν αὐτοκινήτων ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν ληστοχωρίων, δὲν εἶναι συστηματικοὶ ληστεῖς, ἀλλ' ὅλοι οἱ μεγάλοι ληστάρχαι, ὡς οἱ Ρεντζαῖοι οἱ Κουμπάχοι καὶ πάντες ἐκ μικρῶν ὀρμηθῆσαν καὶ ἐγενοντο ἐπειτα διόδοι καὶ κακούργοι.

Ἀπὸ τῶν σελῶν τούτων πολλὰκις ὑπεδείχμεν εἰς ὧν τὰ μὴ ἀκούστων δυστυχῶς

καταπολέμησιν τῆς Ληστείας ἐν τῶν ὁπείων κατ' ἐξοχὴν εἶναι καὶ ἡ ἐξημέρωσις σωτηρίαν τινὰ μέτρα πρὸς τῆς Χωροφυλακῆς τῆς Ἡπείρου, ὅπου φαίνεται ἀποστελλόνται ὅλα τὰ ἀτακτα καὶ θάρβαρα καὶ ἀνέθικα καὶ ἀπάνθρωπα τοῦ τιμίου τούτου Σώματος στοιχεῖα, τὰ ὅποια κηρύσσον τὸν πόλεμον μᾶλλον κατὰ τῶν φιλησυχῶν πολιτῶν παρὰ κατὰ ληστῶν! Εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον μας ἀναφερόμεν δύο χωροφυλακικοὺς ἄθλους: ἓν εἰς τὸ Γιοργάνου τῶν Σουλωτοχωρίων καὶ ἕτερον εἰς τὴν Χήνην τῶν Κουρηνίων, ὅπου οἱ χωροφύλακες μετεβλήθησαν εἰς ἰσχυρὰ ἀράπηδες ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων Χωροφύλων!

Αὐτὴ ἡ χωροφυλακικὴ κατὰστασις, πρὸς νὰ ληψῇ ἀπὸ τῆς παντὸς ἐξ Ἡπείρου! Πρὸς νὰ πληρωθῇ τὸ χωρίζον τοὺς πολιτῆς ἀπὸ τῆς χωροφυλακῆς χάσμα, τὸ ὅποιν χάσμα ὑπῆρξεν ἡ γενεσιουργὸς δύναμις τῶν ληστῶν, ἡ ὁποία ἐπρυξεν νῆσε τῶν καὶ εἰς τὴν Χώραν ταύτην. Πρὸς νὰ ἔλθῃ καὶ Χωροφυλακὴ νὰ συμφιλωθῇ, νὰ συμπράξῃ, νὰ ἐκτελέσῃ: «Ὅπου ἡ Χωροφυλακὴ συνέπραξε μετὰ τῶν χωρικῶν πολυμεταστροφῶν ἐκ συμπαύσεως: «Ὅ φονὸς τοῦ «Χωροφύλακα, ὁ φονὸς τοῦ «Κανταξῆ, καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ φονὸς τοῦ «Ὁδῶν ἡ τῶν Μπαμπάνη, ὁφείλονται εἰς τὴν μετὰ τῶν χωρικῶν συμπαύσιν τῆς Χωροφυλακῆς!

Διὰ νὰ ἐπελθῇ δὲ ἡ συμφιλώσις καὶ ἡ συμπράξις, ἀπὸ καὶ Χωροφυλακῆς, πρὸς νὰ καθυστερῇ ἡ Χωροφυλακὴ τῆς Ἡπείρου τὸ ταχὺ τερπὸν ἀπὸ τοὺς μικροῦς τῆς «Παύσης» ἀράπηδες! Ἀλλὰ τὸ πρῶτον κρούσμα ὁ ὅτι δεχθῇ δεύτερον καὶ τρίτον καὶ πολὺ συντομῶς ὁ ἕξου τρώσων νέου Ρεντζαῖοι καὶ νέου Κουμπάχοι, πρὸς δὲ ἔξιν τῆς Χωροφυλακῆς.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ
τέως βουλευτῆς Ἰωαννίνων

ΦΙΑΜ, ΦΙΑΜ ΠΑΚ
καὶ ὅλα τι Φωτογραφικὰ προϊόντα τῆς «ΑΓΚΦΑ» εἰς τὸ Χρητοπωλεῖον Ἀδελφῶν Ἰωαννίδου.

ΣΗΤΗΜΑΤΑ

= | ΚΑΙ | =

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Στὸ χωρίον Ὀσδίναν τῆς Παοαμυθίας, τὸ ὁποῖον ἡ κρατικὴ ἀμάθεια μετωνόμασεν ἐπιστελικῶς εἰς Πέντε Ἐκκλησίας, ἐξελέγη ἕως πρόεδρος τῆς Κοινότητος, δὲ τεχνικὸ ἀποκλεισμοῦ δεκάδος ψηφοφόρων ἐκτὼν καλειέρων, ὁ Βασίλ. Μ. Μπάτσης ὁ ὅτιος Πρόεδρος, παρεξηγήτας τὴν θέσιν του καὶ τὸ ἀξίωμα του, μετέβαλε τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον εἰς οἰκογενειακὴν συντροφίαν, διότι ἐν τῷ Συμβουλίῳ ὑλάρχον δύο πρωτεῖα-δελφοί, τοῦ καὶ ἀνύψωσεν αὐτὸν εἰς μικρὸν Ἀλῆ πασιαν, ὁ δὲ παρ' αὐτοῦ διορισθεὶς ἀγοφύλαξ Ἰω. Ἀθ. Μπαλάσκας, τέλειον καὶ ἀσυνείδητον ὄργανον του, προσδιορίζει τὰς ἀγορῆς μίας κατὰ τὸ μέτρον τῶν συμπτειῶν ἢ τῶν ἀνταπειῶν του ἔστιν ὅτι δὲ καὶ ἀναγράφει ἀγορῆς μίας, μὴ γενόμενας. Παρόμοιον τι συνέβη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, τῶν ἀπόκρεων κατὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Ἐκκλησίας, ὅτε ἐν λόγῳ ἀγοφύλαξ ἔλαψεν πρῶτον κολλόν, τοῦ Χρηστοῦ Καλόγερον, ἐπὶ ἀγορῆς μίας, καὶ ἐπειδὴ ὁ διστυχῆς οὗτος ἐτόλμησε νὰ διαμνηστευθῇ, ἡγεύθη ἀγορῆς καὶ βλοσυρὸς ὁ κ. Πρόεδρος τῶν Πέντε Ἐκκλησιῶν, ὅστις, μετὰ τῶν ἄλλων προσόντων του, κέκτηται καὶ τὸ προσόν τῆς τελείας ἀγραμματοσύνης, καὶ τὸν ἀπαξεν ἀπὸ τῶν ἀμύδων καταστάσεως τὸ ὑποκάμειόν του, συνάμει δὲ διέτρεξε τὸν ἑμισιον τοῦ ἀγοφύλακα Γιαννὴν Μπαλάσκην νὰ τὸν δειλῇ, ἀλλ' ἐπεμβαίντες οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τὸν ἐγλύτωσαν ἀπὸ τὰ χεῖρα τοῦ ἀγοφύλακα.

Ὁ παῖς Χρηστοῦ Κ. Λόγερος ἐκίνησε τὴν ἀλῆν ἡμέραν καὶ παρυσιασθεὶς εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν, κατήγγειλε τὴν ἀληθινὰν ἀδικίαν διαγωγῇ τοῦ ἐν λόγῳ Προέδρου.

Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἡπείρου εἰς τὸν παραδόξον τούτον πρόεδρον.

Ἐλθὲν ἐπὶ τέλος μὴ γὰρ πᾶσι τὸ ζήτημα τοῦ τρόπου τῆς διοικήσεως καὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ζιτσαίου Κληροδοτήματος τῆς Ζιτσης. Ὁ Ἄρειος Πάγος εἰς ὃν εἶχε καταφύγει ἡ ἰσχυροτέρα μετὰ τῆς Ζιτσης, ἀριθμοῦσα τὰ 9 δέκατα τῆς κοινότητος, ὑπὸ τὸν Συμβουλαιογράφον, κ. Α. Διάσκον, ἐναντίον τῆς ἰσθενεστείας ἑαυτοῦ, ἀπέσυρε τὴν προὐδον ἀπόφασιν, δι' ἣς ἀνεγνωρίζετο τὸ δικαίωμα τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ζιτσαίου κληροδοτήματος εἰς τινὰ ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπὴν ἐκ μὴ Ζιτσαίων, ἥτις εἶχε διορισθῇ πρὸ εἰκοσαετίας καὶ πλέοντος ἡ Ἡπείρος εὐρίσκειτο ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγόν, ἡ δὲ διασωθεῖσα περιουσία τοῦ διαβίου Ζιτσαίου εὐρίσκειτο ἐν τῇ Ἡπείρῳ.

Θνικὴ Τραπέζη.

Ἦδη, τὸ δικαίωμα τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ ἐν λόγῳ ζήτηματος περιέρχεται εἰς τὴν ἐπιτοπὸν Ἐπιτροπὴν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων, ἀπαρτιζομένην ἐκ τῶν κ. κ. Α. Χαρο. Διάσκον, Μιχ. Γάγαλη, Σταύρου Γύρα, Θεοδῶρ. Κ. Πράσσου, καὶ Δημ. Παπαπέτρου ἀποθανόντος καὶ μέλλοντος ν' ἀντικατασταθῇ ὁσονόπου ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ὅπου θὰ ἐκλέγῃ τοῦ λοιποῦ τὰ ἐκλείποντα ἢ παραιτούμενα μέλη.

Πρὸς τῶν εβδομάδων μετέβησαν ἐκ τοῦ Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς Κουρηνίων εἰς τὸ γειτονικὸν χωρίον Χήνην οἱ χωροφύλακες Θεοφ. Σαμιψωνίδης καὶ Εὐάγ. Γιωγλῆς καὶ ὁ μὲν Σαμιψωνίδης διηυθύνθη εἰς τὸ παντοπωλεῖον τοῦ Παν. Ζῶν καὶ ἐκεῖ προσέβη εἰς σωματικὴν ἐρευναν τῶν εὐρισκομένων πολιτῶν διὰ ν' ἀνακαλύψῃ καπνοθήκας καὶ καταγγεῖλῃ τοὺς ἔχοντας ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ καπνοῦ. Κάποιος ἔχων ἐπάνω του καπνοθήκην, φοβηθεὶς τὴν ἐβγάλε κρυφίως καὶ τὴν ἐβίλε στὸ παραθύρι, χωρὶς νὰ τὸν ἐννοήσῃ κανεὶς. Μόλις εἶδε τὴν καπνοθήκην ὁ χωροφύλαξ ἠρώτησε τίνας εἶναι, καὶ μὴ λαβὼν ἀπάντησιν, ἤρπασεν ἀπὸ τῶν τράχηλον ἓνα παιδί, παρατυχὸν καὶ αὐτὸ εἰς τὴν σκηνὴν, ὀνόματι Σπύρον Τζαρανίκαν, καὶ τὸ ἡπείλησε νὰ μαρτυρήσῃ εἰς ποῖον ἀνηκεν ἡ καπνοθήκη καὶ ἐπειδὴ τὸ παιδί δὲν ἐγνώριζε νὰ εἴπῃ τίνας εἶναι, τὸ ἐρράπισεν ἐπονειλημμένως μετόσσην βιαιότητα, ὥστε νὰ τρέξῃ κρουνηδὸν τὸ αἷμα τοῦ ἀπὸ τὴν μύτην.

Ἐνῶ εἰς τὸ παντοπωλεῖον τοῦ Παν. Ζῶν συνέβαινον μετὰ ἡρώα τὸν χωροφύλακα Σαμιψωνίδην, ὁ ἕτερος χωροφύλαξ πρὸ ἔβαινεν εἰς σωματικὴν ἐρευναν καὶ αὐτὸς εἰς ἕτερον παντοπωλεῖον τοῦ Γιάννη Γεωργίου.

Αὐτὰ τὰ βόλῶν οἱ Ἑλληνοπολιτῆδες Ἡπείρου εἰς ἀπὸ τῶν χωροφύλων καὶ πρὸς δόξαν τῶν διοικούντων αὐτοῦ!

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ»

Ἐν Φιλιαταῖς 28 Φεβρουαρίου 1930
Φίλε κ. Χρηστοβασίλει
Εἰς τὸ φύλλον τῆς «Ἐλευθερίας» χρονολογίας 13 φθίνοντος, ἀνεγνώσα ἀνταπόκρισιν ἐνεσθῆναι ἐν ἀρχαίᾳ μετὰ τὴν στασιμὴν τοῦ κοινοτικοῦ χρέματος τῆς πόλεως μας τὴν πολυτελεῖ ἐμφάνισιν τῆς Κοινότητός μας.

Ἐπὶ ταύτης ἔχω νὰ παρηγορηθῶ εἰς τὸν γράψαντα, ὅτι παρέλειπε ν' ἀναφέρῃ πολλὰ πράγματα, ἐν τῶν ὁποίων εἶναι τὸ κατωτέρω:

Πέρονσι τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Φιλιατῶν προτέφερε γράμμα εἰς τοὺς Ἀλβανούς, Ὑπαλλήλους, ἐλθόντας ἐκ Κοινοπόλεως, εἰς ὃ παρεκάθησαν ἐν ὁλῷ ἐννεα πρόσωπα καὶ ἀνεγρόφη καὶ ἐνεκρίθη κοινὸν ἐξόδιον ἐκ δόραχ.

